

בנדון פאה נכרית, לצורך שלום בית או חולי נפשי

שאלה: א. ברצוני לשאול את כבוד הרב מה דעתו לגבי פאה נכרית:

ב. האם נכון הדבר מה ששמעתי כי אברך אחד שאל לגבי פאה נכרית לאשתו אם מותר או אסור, וכת"ר השיב שברבים הוא לא יכול להתיר, אבל אלה שהולכות עם פאה יש להן על מי לסמוך. דהיינו שכת"ר נתן היתר

לאברך ביחידות:

ג. לטענת אותו אברך, תשובות כגון בתימן לא נהגו כך, או אין זה מנהג אמותינו, אינן תשובות. מפני שבתמן לא היתה פאה, כמו שלא היה שם מקור, ולכן לא היתה הלכה ידועה ומקובלת לגביה. כגון בהלכות שבת, אם מותר לפתוח בשעה שהזרם אינו פועל, כמו כן בנדון דידן לא היה את המושג פאה נכרית. אך אילו היה מושג כזה, יתכן שהיו מתירים. האם גם דעת כבוד הרב כן:

ד. מהו דין "חולה בנפשה", האם מותר לה להחטיא את הרבים בכך:

תשובה: א. לפי דעתי הענייה הפאה הנכרית, אסורה בתכלית, בכל הדורות ובכל הארצות, ובכל האופנים. וכל שכן בזמנינו שהפאות נשתכללו מאד, ונהיו מאבות הטומאה והפריצות. ואין צורך להאריך בזה, כי כבר רבים ישבו על מדוכה זו, ופרסמו הדברים בחוצות ובשווקים, וגם אני הקטן כתבתי על פתגמא דנא בכמה וכמה מקומות [וגם לאחרונה, בהסכמתי לקונטרס לחושבי שמו, מאת הרה"ג משה שטר שליט"א]. יש שהועיל להם, ותיקנו מעשיהם. ויש שנותרו בשלהם, כי הוכו בסנורים-עוורון רוחני רח"ל, למקטון ועד גדול תרתי משמע, ונלאו למצוא הפתח של תשובה. והי"ת ירחם על עמו ועל נחלתו, והי"ת ירחם על עמו ועל נחלתו, יכפר עוון ולא ישחית ולא יעיר כל חמתו:

ב. צר לי מאד על דברי האברך שאמר והפיץ בשמי כביכול שליחידים אפשר להתיר. ואולי הדברים שאמרתי הובנו שלא כראוי, אם לא עוותו במזיד. כי הפאות הנפוצות כיום אצל הרוב, לפי מה ששמעתי, שהן מדהימות ומקסימות ביפין אפילו את הנשים עצמן, שנהנות ונמשכות להסתכל בהן, לא יתכן להתיר לכל מי שיש לו קצת יראת שמים, הרי אין זאת אלא זמה וזוהמה איזמה. והמצב הולך ומידרדר, ואחריתה מי ישורנה:

האפשרות היחידה להקל, היא לומר שאם רצונכם לסמוך על דעת מיעוט פוסקים הסוברים כשיטת בעל שלטי הגבורים, אזי יש לכם על מה לסמוך בשעת הדוחק. דהיינו בעיות קשות של שלום בית, מעוכבי שידוכין וכדומה. אבל זאת בתנאי כפול ומוכפל, שהפאה תהא "צנועה", קטנה, ובלתי מתנפנת, ולא בצבע בולט וכו'. אך פאה פרוצה, מי שמתיר יתן את הדין:

ג. הגם שנכון כי ממנהג תימן אין ראייה, כי לא היו פאות אפילו לגויות, וכמו שלא היו מקרר וכל המכשירים והמכשילים שפותחו לאחרונה. אבל אין ספק שלפי רוב הצניעות שהיתה שם, אילו היתה פאה ומישהי היתה מעיזה לצאת כך לרחוב, או אפילו לחצר ביתה, היו הרבנים מנדים ומשמתים אותה, ואת כל המסייעים בכך. [וכבר נודע מעשה שהיה במקום אחד, שהמרא דאתרא גזר על אחד התלמידי חכמים בעירו שלא יכנס לבית הכנסת בשבת, בגלל שבתו הקטנה יצאה לחצר הבית בלא מטפחת, כפי שהיה נהוג בתימן]:

ברם לפי האמת, בלאו הכי בעבר בכל העולם לא היו פאות, ולא מקררים וכו', אלא שלאט לאט נכנסו ונתפשטו ההמצאות האלה. ואנחנו דנים על פי דעת תורתנו הקדושה, והבנת רצון נותנה יתברך שהוא שונא כל דבר טומאה ופריצות, ואנו אומרים שהפאה אסורה בהחלט לכל בת ישראל מכל עדה וקהילה, וגרועה יותר מהשיער שלה. וכל ההיתרים והתירוצים הבל הבלים, שמקורם מיצר הרע המסמא את העיניים לראות נכוחה:

ד. העניין הזה גרם בעוה"ר שנשים מסוימות בקצה המחנה, מתקנאות בפאותיהן הנאות של חברותיהן, ואוי לנו שהגענו לכך, שיש מהן הבוכות מדוע יגרע חלקן. עד כדי כך שעלולות הן להיכנס לדיכאון נפשי רח"ל, או

למצב גירושין, שגם זה הוא אסון גדול בדורנו. ובדרך כלל דברים אלו הן דמיונות שוא, ואפשר לחזק אותן על ידי נשים צדקניות וחכמניות שישפיעו עליהן לטובה, כפי שהוכיח הנסיון. אך אם ניסו ולא הועיל, התפללו ולא נענו, יש לשלוח אותה לרופאת נפש מוסמכת, שתאשר כי אכן מצבה חמור ומסוכן. ואז כשם שבפיקוח נפש מותר לאכול גבילות וטריפות, גם זה מותר:

אבל אין לה היתר להכשיל ולהחטיא את הרבים, כשהולכת כך ברחוב וכדומה. [ואולי יש לזה דין אביזרייהו דגילוי עריות, דקיימא לן יהרג ואל יעבור, עיין יורה דעה סימן קנ"ז סעיף א' ואחרונים שם]. אלא כגון אם רצונה להופיע בפאה כזו בחתונה שבאולם, וזאת בקרב נשים בלבד, אזי תקח אותה עמה, וכשתגיע לאולם תלך למקום צנוע, ושם תחבוש אותה, ולפני שתצא תחליף אותה. ומשום לפני עור לא תתן מכשול, דהיינו שלא ילמדו אחרות ממנה, תודיע שבחוץ חובשת מטפחת, כדי שלא תפשה המספחת:

הואיל והטעו ופרסמו בשמי דברים הפוכים, על כן אבקש לתקן את המעוות, וזכות הרבים תלויה בכך. ובזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים, וגם אנחנו ניגאל על ידי זה בקרוב תשועת עולמים, אמן וכן יאמר בעל הרחמים:

תשובות לטענות בעד פאה נכרית

הנני להשיב לשאלותיכם כדי לדעת מה לענות לטענות בעד פאה נכרית, ואני מקדים שטענותיהן נבובות היפך גמור מדעת תורתנו הקדושה, ובניגוד לדעת חז"ל מן הקצה אל הקצה:

א. מה שטענו כי הפאה מכסה את כל השיער, מה שאין כן במטפחת יוצא קצת שיער וגורם ליניקה מהחיצונים ויכול להזיק, אם כן עדיף פאה חב"ד:

תשובה, שומו שמים. גם אם אכן כך הדבר, מ"מ בזה מצד ההלכה אין איסור כיון שרוב השיער מכוסה, ומצד הקבלה אם גורם יניקה לחיצונים, הרי פאה קל וחומר בן בנו של קל וחומר לא רק יניקה אלא שבוייה כל כולה ביד חיצונים דחיצונים. מאין שיבוש הדעת הלזה. אבל לאמיתו של דבר, אמרה לי נו"ב תליט"א שהוכיחה בחוש לנשים ההולכות עם פאה, שגם אצלן יוצא קצת שיער, אלא שאינו ניכר כיון שהוא מתערבב עם שער הפאה:

ב. ולטענה שאשה צריכה להיראות טוב מפני שזהו טבעה:

תשובה, אדרבה, זהו הנסיון שלה להתגבר על טבעה. טענה זו חמורה מאד, כי אם כן האנשים יטענו שהטבע שלהם להסתכל על נשים, וכי זו סיבה להיתר. אתמהא. הרי בשביל זה נשלחנו לעולם הזה להתגבר על יצרנו, כרצון יוצרנו יתברך. ועיין מ"ש בס"ד בעיני יצחק על ש"ע המקוצר אבן העזר הלכות מלבושי הנשים וצניעותן סימן ר"ב אות א' ד"ה וגודל:

ג. לגבי טענתן שהן סומכות על האדמו"ר שלהם, שלדעתן הוא מעל כולם, אינני יודע אם תועיל לזה כל תשובה שבעולם לשנות את הדעה שהשרישו בהן. אך לדעתי זוהי גאוה לשמה. אם משה רבינו ע"ה לא היה מתקבל אצל כלל ישראל, הרי לא היינו שומעים לו ולא מאמינים בו חס ושלום, ועיין רמב"ם פרק ח' מיסודי התורה הלכה א'. הלא אם גדולי ישראל בדורנו היו מקבלים מישהו מעל כולם, אדרבה. אך כיון שלא, הכלל הוא יחיד ורבים הלכה כרבים:

ד. ומה ששאלתם עוד לעניין נשים הרוצות כפשרה לשים כובע על הפאה, האם זה מותר כשלב ביניים והדרגה לעבור מפאה לכיסוי ראש:

תשובה, לעודדן לכל הפחות שיעשו זאת בינתיים:

ה. כשהדבר נוגע לשלום בית מפני שהבעל מעוניין שתלך בפאה, הנה כדי לקבוע הלכה למעשה ישאלו מורה הוראה מוסמך שיבדוק את העניין לגופו לפי עניינם ומצבם, אך באופן כללי הדבר מחריד, כיון שעליו מוטל להנהיג את בני ביתו בצניעות ולפקוד דרכיהם ולא להיפך, ואמרו חז"ל ביבמות דף ס"ה: וכבשה (בראשית א', כ"ח) חסר כתיב, שהאיש כובש את אשתו שלא תהא יצאנית, אם כן מה קרה לנו. איך נכנסו במחנה קדשנו דעות משובשות. וחפץ ה' בידכם יצלח:

נ"ב. התשובות דלעיל נכתבו לפני שנים רבות. אבל לפי המצב כעת, שנתפרסם כי רוב הפאות הן מתקרבות עבודה זרה, הנדון חמור שבעתים:

- תשובות מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א -

דור לדור יספר

מי שם פה לאדם

והכניסה את בתה אל שער ההיכל, ותתפלל אל ה' בעד בתה ותאמר. אנה ה', מי שם פה לאדם, או מי ישום אלם וכו'. הלוא אתה ה' עושה גדולות עד אין חקר, ונפלאות עד אין מספר וכו'. ונסכה דמעתה לפני ה' יתברך ואמרה לבתה, לכי בתי תשבי אצל אביך, אולי ירחם עליך ויתן לך לשון לימודים לדבר כשאר כל אדם, או הוא יקח את נפשך, דלא טוב להיות אלמת. והניחתה בבית הכנסת לבדה, וסגרה הדלת ויצאה:

והילדה בכתה בכי גדול, ותשכב ותרדם. ובחלומה ראתה והנה איש זקן, ופניו כמלאך ה', ובידו כוס מלא מים. ותקח מידו את הכוס ותשת, ותיקץ משינתה, והנה היא מדברת. ותקרא לאמה לפתוח את פתח בית הכנסת, ותספר לה את אשר ראתה בחלומה:

ומיד הודתה להשם יתברך על כל הטובה אשר עשה לבתה, יודוך ה' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך. ומיד נסעה והלכה היא ובתה לעירה, לחיים ולשלום:

(מעובד מתוך קורא הדורות לכמהר"ר אברהם ערוסי הלוי זצ"ל)

פעם אחת היתה אשה אחת, יראת שמים וצנועה, והיה לה בת אחת כלילת המעלות, וכבר היא בת שמונה שנים, ורק היא אילמת. שאירע לה שנפלה מהגג לרחוב, ומרוב הפחד, לא יכלה עוד דבר מהיום ההוא והלאה:

והאשה הסכימה בדעתה להוליך את בתה אצל הספר **אלבם** הקדוש, כי היא מובטחת בזכותו שיהיה לה תועלת ותרופה לבתה, כי תשוב לדבר כמקודם. ותקם היא ובתה, ותסע לעיר אלחגל. הגיעה שם ביום רביעי, וביום חמישי גזרה תענית, והשכימה בבקר לבית הטבילה, וטבלה והטבילה את בתה, והחליפה את בגדיה. ונכנסה לבית הכנסת, וכיבדה וריבצה אותה היטב:

ופתחה את ההיכל שבו ס"ת הקדוש, והוציאה אותו והניחתו על התיבה. וגמירי דאין יכול שום אדם להוציאו מן ההיכל, וזאת הוציאתו מההיכל והניחתו על התיבה, והעידו הכל שהיא צדקת גמורה. וכיבדה ההיכל היטב, ומשחה בשמן אפרסמון, ופזרה מי ורד על כל בית הכנסת, והחזירה הספר למקומו:

הסדרת התפילה בימינו

השונות הפסיקו את הסדרת התפילה מלפני מאות שנים, והדבר נידון ע"י רבינו מנוח מלפני כשבע מאות שנה, והוא טוען שכיון שיש סידורים נראה שעניין ההסדרה מיותר והוא משאיר זאת בצ"ע. אבל מרן הב"י באור"ח כותב שאע"פ שיש סידורים בכ"ז צריך להסדיר כדי שתהיה התפילה שגורה בפי המתפלל בזריות. זאת אומרת העניין של ההסדרה זה לא רק למנוע חוסר ידיעה שאדם יעמוד באמצע התפילה ולא יידע מה להמשיך או שיטעה ויגיד ברכה אחרת וישנה את מטבע התפילה ואולי לא יצא ידי חובת התפילה, אלא יש כאן עניין לומר את התפילה בצורה מזוורת, דהיינו אדם שעומד לפני מ"ה ב"ה צריך להיות בקי בתפילה כך שתהיה מסודרת בצורה ברורה, שלא יתחיל לחשוב את הפיסקה הזו צריך לומר או לא? ואז הוא ממתין ומשתהה ולפעמים מתבלבל:

העניין הזה נראה לי שקיים גם בזמנינו אפילו בסידורים הכי טובים שיש כיום או שיהיו, סך הכל יש דברים שאפשר להתבלבל בהם. לפעמים שמים את התפילה של שבת חוה"מ ויו"ט יחד, וכן שמיני עצרת עם סוכות וכדו', והמתפלל לא מוכן לפני התפילה והוא עדיין לא יודע מה יאמר, ולכן כאשר קוראים לפני כן את סדר התפילה, ברור למתפלל מה הוא הולך לומר:

הנראה מכל זאת, שאין צורך להטריח את הציבור לומר יחד את ההסדרה, אלא מספיק שאחד יאמר וכל הציבור יקשיב. ואם יש כאלה שלא מבינים את חשיבות ההסדרה לפני התפילה, יתכן ואין הם מרגישים וחשים מה זה לעמוד בתפילה לפני בורא עולם, שהמתפלל צריך להיות מוכן ולדעת מה הוא עתיד לומר, כאדם העומד לפני מלך בשר ודם ורוצה לבקש ממנו בקשה, הוא מכין את הבקשה אולי ארבע וחמש פעמים לפני כן, מה לומר ואיך לומר. ק"ו שעומדים לפני מ"ה ב"ה שצריכים להכין עצמנו לפני כן:

(מעובד מתוך שו"ת "ויאמר יצחק" (קלטות-שמע) למרן הגאון שליט"א):

המנהג בקהילותינו מימי קדם להסדיר את התפילה בחגים ובמועדים. היום שרובם ככולם יודעים להתפלל ויש סידורים ב"ה בשפע. האם יש צורך להמשיך ולקיים את המנהג הזה?

להסדרת התפילה יש מקור בסוף מסכת ר"ה. תפילה של פרקים יש צורך להסדיר. בדורות שעברו וגם בזמן הש"ס לא היו סידורים. בדורות האחרונים אצלנו היו סידורים אבל לא בשפע, וגם מי שהיה לו סידור לא תמיד הביאו לביהכ"ס אלא בזמנים מיוחדים, כגון אמירת סליחות בימים נוראים וכדו', אבל בימות החול, בשבתות ואפילו ביו"ט היו מתפללים בע"פ, ומי שלא ידע להתפלל בע"פ לא הוזמן להיות שליח ציבור. ואפילו נשמת כל חי, מוסף של שבת ויו"ט (חוץ ממוסף של ר"ה שבדר"כ התפללו מסידור) אבינו מלכנו וכדו', כל זה אמרו בע"פ, ולא משום שלא היו סידורים, אלא כך היתה המסורת שהתפללו בעל פה:

בלילי יו"ט, שאז יש תפילות חדשות, מה שנקרא תפילות הפרקים, דהיינו תפילות שאינן קבועות ליום יום וכן לא נאמרו בתוך שלושים הימים האחרונים, לפי ההלכה צריך להסדיר את התפילה, ואפילו אם האדם יודע אותה ושגורה היא בפיו, בכל זאת צריך הוא להסדיר אותה לפני שמתפלל:

המנהג בקהילותינו בעניין הסדרת התפילה הוא שאומר הרב או הגדול שבציבור מעומד (ויש מקומות שנהגו שכל הציבור אומר יחד), ברוך מגן אברהם, ברוך מחיה המתים, ברוך ..הקדוש ואת הנוסח של הברכה האמצעית (אתה בחרתנו) אומר את כולה וחותרם בלא שם ומלכות ברוך מקדש ישראל והזמנים. ומסיים בשלש הברכות האחרונות:

בזמנינו שיש ב"ה סידורים לכל שואל ודורש, ישנה טענה שלכאורה המנהג הנ"ל מיותר, כיון שהסידורים כיום מאד מפורטים וברורים. אולם, צריך לדעת שביסוד העניין בכל קהילות ישראל

חובת ההתרחקות מכל המכשירים הטמאים, וגם מאותם "המפוקחים" כביכול

כמו שאמרנו שמי שרוצה ניתוק למכשיריו, יפנה לאנשים המומחים לכך, ומפרסמים אותם בכדי להסתייע בהם. יש אנשים שמבינים בדברים האלו, בכדי שהניתוק יהיה החלטי ללא שום סכנות:

מי שיש לו על מכשירים מסויימים איזה היתר, צריך לדעת עכ"פ שאסור לו להחזיק זאת במסגרת הבית. למה? כי היום הילדים יודעים להתעסק עם המכשירים יותר טוב מהמבוגרים... האבא בתם לב, מניח את המכשיר שלו, והילד מגיע איתו למקומות חמורים מאד:

אספר לכם מעשה שממש הזדעזעתי ממנו. בדידי הוה עובדא. היה איזה סיפור של שידוך טוב. דיברתי עם אבי הבחור, יהודי יר"ש, והוא אומר לי, הבן שלי, חלק ונקי, הוא אינו יודע כלום חוץ מהישיבה ומהגמרא. והנה הבחור הגיע אלי אחר כמה זמן, ודיברתי אתו, ופתאום הוא מתחיל לספר לי כל מיני סיפורים אחרים. כמה נפילות, כמה מכשולים, השם ירחם:

דיברתי אח"כ בנוכחות הבן עם האבא בטלפון, לקרם את העניין. ואני לא מבין, מה קורה פה? אז לחש לי הבחור, אבא שלי בכלל לא יודע מה עבר עלי...

השם ירחם. אביו חושב שהבן שלו צדיק גמור, ובעוונותינו הרבים הוא מודה ומתוודה בעצמו על כשלונותיו. ב"ה שהוא חזר אח"כ לדרך המלך:

קיצור הדברים, צריכים לדעת כך. אנו מבקשים על עצמנו, על ילדינו, וכיום המכשולים גדולים, אימים ונוראים רח"ל. פיתויים כאלו שלא היו מימות עולם, כיון שכבר קרובה ישועתנו לבוא וצדקתנו להיגלות. הנסיונות מתגברים, וצריכים להחזיק מעמד, בתקוה שלא נצטרך להתגבר עוד הרבה זמן. אבל צריכים לפקוח את העיניים:

מי שיש לו טלפון מוגן, ח"ו הוא לא מוגן. קנה לעצמו קטיגור אחד. קטיגור גדול. הוא במצב נורא... טובל ושרץ בידו. יותר נכון במוחו ובלבו, או שהוא כולו שרץ. ואם לא כעת, בקרוב רח"ל. יש אפשרות להתנתק, וצריך לעשות זאת מיד:

מתוך דרשת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
שנאמרה בעיר רחובות במעמד הקבלת פני רבו - סוכות התשע"ט

היום יש נסיונות רבים, והאחד מהגדולים שבהם הוא עניין "המכשירים הטמאים". איני יכול לומר שזהו הנסיון הגדול ביותר. צריכים לבדוק. אך ודאי שהוא אחד מהנסיונות הגדולים ביותר:

חושבני שכבר יודעים כולם עד כמה המכשירים הטמאים הללו מזיקים ומקלקלים, ולא רק את הנוער, אלא אפילו אנשים גדולים ומבוגרים. הן גברים והן נשים רח"ל:

זה ידוע לכל, אך צריכים להתריע בפרט על טעות, שיש שחושבים שישנם מכשירים מוגנים, ולצערנו יש אפילו רבנים שמתירים זאת. אני דיברתי עם אנשים שמתמצאים במקצוע, והם מעידים שזו טעות איומה ונוראה. אותם הרבנים שמתירים את המכשיר "המוגן", אינם יודעים את מה הם מתירים. הם חושבים בתום לב שזה מותר, אך מי שיודע ומבין, רואה עד כמה שזה מסוכן רח"ל:

לכן אני אומר שאין לסמוך על הכשרים מפוקפקים, שנתנו אותם כאלו שאינם יודעים. היו גם רבנים שנתנו הכשרים והיתרים, וחזרו בהם אח"כ. אח"כ נתגלה כמה שהדבר הזיק והרס. כמה בתים נחרבו מזה. כמה אנשים נפלו מזה רח"ל:

צריכים לדעת שטלפון מוגן או מחשב מוגן, הוא לא מוגן בכלל, אלא אדרבה, הוא חשוף לסכנות רבות ונוראות. מי שיש לו את המכשירים האלו, אוי ואבוי. עתה אנו עושים חשבון הנפש, ומי שרוצה לקראת הימים הנוראים להיחתם לחיים טובים, תחילה וראש יזרוק את היצר הרע הזה מאצלו:

אתם בודאי מכירים את המושג, "טובל ושרץ בידו", כיצד תעלה לו טבילה? אנשים המחזיקים את המכשירים האלו, הם לא בבחינת טובל ושרץ בידו, אלא טובל ושרץ בלבו ובמוחו. ואולי יותר מזה, לא שיש לו שרץ בלב ובמח בלבד, אלא שהוא כולו נהיה שרץ, ואם לא עתה, אז מחר רח"ל. זה מסוכן מאד:

קל וחומר מה ששמעתי על מכשירים שמתחברים ל"פייסבוק". אני לא מכיר את הדברים האלו ב"ה, אך את זה בודאי שלא עלה על דעת אף אחד להתיר. יש שחושבים שהמכשירים האלו טובים בכדי להפיץ ולפרסם כל מיני דברים, צריכים לדעת ולהזהיר שהמכשירים האלו עם שאר המרעין בישינ, אין להם שום היתר, ואפילו לא לצרכי מצוה. השם ירחם:

וכנס בגדיו... וטהר

פה ושם והעלה חרס בידו. הוא התייעץ עם חבריו המבינים בתחום הזה והם אמרו לו שצריך להחליף את הפחמים במנוע:

לאחר החלפת הפחמים, קיוונו שבכך הסתיים הסיפור והמכונה תשוב לאיתנה, אולם גם אז ניסינו להפעילה והיא לא עבדה:

ביקשתי משני ילדי הקטנים לקרא עמי פרק תהלים. סיימנו לקרא את הפרק, הפעלנו את המכונה... ושום דבר לא קרה:

ואז... ניזכרתי שבעבר נדרתי סך מסוים לארגון "פעולת צדיק",

וב"ה נושעתי והחלטתי גם הפעם שאם המכונה תעבוד אתרום בעזה"ת סך מסוים לארגון "פעולת צדיק". ויהי אך סיימתי את דברי הפעלתי את המכונה והיא החלה לעבוד:

ברצוני לציין כי זו הפעם השלישית שקורים לי מקרים כאלו:

המקרה הבא הגיע למערכת העלון והננו מפרסמים אותו כפי שהובא ע"י בעל המעשה:

ביום ששי אחד פתאום ללא התראה מוקדמת, נדמה מכונת הכביסה בביתנו והפסיקה לעבוד. ניסינו לנקות את המשאבה, חשבנו שאולי יש גרב או מטבע או משהו אחר שתקוע שם, אך ללא הועיל:

ב"ה, אנו משפחה די גדולה וברוכת ילדים, כך שמכונת הכביסה הינה כמו אויר בשבילנו:

במוצ"ש ניסינו להפעיל אותה שוב אך ללא הועיל. בלית ברירה שלחנו את הכביסה לחמותי, כיון שהבנים צריכים לחזור ללימודים בעז"ה:

התקשרתי לאחי הי"ו ולמחרת הוא הגיע לבדוק את המכונה. גם הוא ניסה

רוצים להיות שותפים בזיכוי הרבים, בהפצת תורה ומסורת, בהחזקת כולל אברכים ולומדי תורה, בהוצאת ספרי קודש לאור, בארגון בני הישיבות ועוד, חייגו לארגון "פעולת צדיק" 03-6780070
ניתן לתרום מכספי מעשרות להוראת קבע, אשראי או העברה לחשבון 187111 סניף 669 בנק המזרחי ע"ש "פעולת צדיק"